

Undersøkelsene viser at de løse jordlag ligger i så sterk parallele og horisontale skikt at det kun er nødvendig å gi den en fellesbeskrivelse mellom felles kotehøider. Profil for prøve-serie I i Verksgt. begynner på kote 30,65 = fortaug overkant.

Fra terreng til 1,0 - 1,5 m.s dybde har man fylling og matjord.

Derifra til kote 28,35 sterkt forvitret, fast ler, vanninnholdet varierer mellom 22,0 - 27,0 vekts % av totalsubstans. Massen for tiden gjennombløtt av det øvre grunnvann. H_2 varierer mellom 180 - 300. For tiden utfelles jernoksydul i den underste meter. Kote 28,65 er for tiden grensen for det øvre grunnvann. Terkesprekkene

opphører her. Massen finkornig og seig, inneholdende finfordelt humus. Fra kote 28,35 til kote 25,0 den ordinære forvitring opphørt, avtagende lerkongresjoner, H_2 faller plutselig til 30 og avtar nedover til 50. Massen og vannet alkalisk uten fritt surstoff. Fra kote 25,0 og til kote 23,0 blir massen stadig bløtere og mer ustabil, inneholder litt mindre klebestoff, makroskopiske korn sjeldne, H_2 varierende mellom 50 til 30, massen og grunnvannet alkalisk uten fritt surstoff. lerkongresjoner forekommer ikke. Fra kote 23,0 og nedover til fjell massen består av meget finslitt materiale, avsatt umiddelbart utenfor en stor isbre. Gjeldisk forvitret. Materialer forekommer omtrent ikke, humus sparsomt. Makroskopiske korn tilbar ned dybden for i nærheten av fjell å se over til tynde sandlag i raske veksling med sandblandet ler, H_2 stigende fra 30 - 30. Massen sterkt alkalisk uten fritt surstoff.

utsnitt av tekst til Bl. 1505 og 1506

NO: D 3 II

O. LARGE
(1934)